

Rian Visser

De scheve kerstboom

Kerstverhaal



© 2020 Tekst: Rian Visser, www.rianvisser.nl

© 2020 Illustratie: Ekaterina Winter

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op een andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbenden.

1. In het sparrenbos

In het sparrenbos groeien grote en kleine sparren. Het wordt elke dag een beetje kouder. De sparren weten wat dat betekent: binnenkort is het kerst. Dan worden de mooiste bomen uitgekozen om kerstboom te zijn.

Een paar sparren hebben dat al eens meegemaakt. Met wortels en al werden ze uitgespit. Sommige bomen kwamen na de winter terug in het bos. Zij vertellen graag over hun avonturen.

‘Ik stond in een prachtig groot landhuis,’ zegt een hoge spar.

‘Ik stond midden op een groot plein,’ zegt een andere spar. Er waren wel twintig touwen nodig om mij overeind te houden.

‘En ik stond in de hal van een paleis!’ vertelt weer een andere spar.

Het lijkt wel een wedstrijd wie het mooiste verhaal kan vertellen. De sparren scheppen ook op over de manier waarop ze werden versierd.

‘Er hingen wel duizend lichtjes in mijn takken,’ zegt de hoge spar.

Geen van de dennenbomen kan goed tellen, dus niemand weet hoeveel dat er precies zijn.

‘Ik was op de televisie,’ zegt de spar uit het paleis. ‘Samen met de koning!’

‘Wat is televisie?’ vraagt een scheve spar. Hij is al acht jaar. Misschien is hij dit jaar aan de beurt om kerstboom te zijn. Hij wil dus alles weten.

‘Als je op de televisie komt, kan iedereen je zien!’ zegt de paleisspar. ‘Elk jaar houdt de koning een kersttoespraak. Ik stond naast hem en iedereen vond mij prachtig!’

Dat wil de scheve spar wel geloven. De paleisspar is een van de mooiste bomen. Angstig bekijkt de scheve spar zijn eigen takken. Er zitten veel takken aan de ene kant en weinig takken aan de andere kant. Dat komt omdat hij vlak naast de paleisspar is opgegroeid. Die boom had veel ruimte nodig. Om ook een beetje zonlicht te krijgen, moest de spar wel scheef-groeien.

‘Ik word nooit uitgekozen,’ fluistert de scheve spar zachtjes.

‘Zo moet je niet denken,’ zegt een ander boompje, dat ook niet helemaal recht is. ‘Wij krijgen vast ook een kans. Als ze ons dit jaar niet kiezen, dan komen we gewoon volgend jaar aan de beurt.’



2. Naar de stad

Er rijdt een vrachtwagen door het sparrenbos. Grote en kleine bomen worden uitgekozen. Ook de scheve spar mag mee. O, wat is hij blij! De spar wordt netjes uitgespit en op de vrachtwagen gelegd.

Ze rijden een hele tijd. Daarna worden de bomen uitgeladen.

‘Kerstbomen met kluit!’ roept een verkoper.

De scheve spar ziet dat meer bomen rare takken hebben. Eigenlijk is geen enkele boom helemaal recht. Dat lijken de mensen niet erg te vinden. Het duurt dan ook niet lang of de scheve spar wordt verkocht aan iemand die hem prachtig vindt. Hij wordt in de achterbak van een auto gelegd.

Een paar straten verderop mag de spar er weer uit. In een groot gebouw wordt hij naar binnen gebracht. De spar denkt aan de verhalen uit het sparrenbos. Zou dit een huis zijn? Of is dit een paleis?

De scheve spar komt in een groot lokaal. Er staan heel veel tafeltjes. In het midden staat een kring van kleine stoeltjes. Er is ook een grote tafel met een grote stoel. Aan de muur hangt een groot zwart ding. Zou dat een televisie zijn? De scheve spar weet het niet. Waar zou hij nu toch zijn?



3. Versierd

De volgende ochtend gaat de deur open. Een groep kinderen stormt het lokaal in. De spar schrikt wakker uit een ondiepe slaap.

‘Een kerstboom! Jongens, we hebben een kerstboom!’ roept een jongen.

Een andere jongen trekt plagerig aan zijn takken.

Een meisje zegt dat hij dat niet moet doen. Zij duwt hem weg en steekt haar neus tussen zijn takken. Zachtjes begint ze te zingen. ‘O, dennenboom! O, dennenboom! Wat zijn je takken wonderschoon!’

Er komt een man de ruimte in. Hij klapt in zijn handen en alle kinderen gaan zitten.

‘Meester!’ roept een meisje. ‘Mogen we de kerstboom versieren?’

De spar trilt van opwinding. Nu weet hij het! Hier heeft hij over gehoord in het bos. Hij staat in een school!

De meester pakt een doos met kerstversiering. Alle kinderen mogen helpen om lichtjes, ballen en slingers in de takken te hangen.

Er zijn ballen in allerlei kleuren en vormen. Er zijn zelfs ballen die op

sparrenappels lijken. Er zijn engeltjes van hout. Er zijn zilveren en gouden slingers.

Wanneer alles in de boom hangt, pakt de meester een spuitbus. Er komt wit poeder uit. De meester noemt het sneeuw. Toch voelt het helemaal niet koud.

O, wat is de spar gelukkig! Hij bedenkt al wat hij later aan de andere bomen zal vertellen.



4. Kerstkransjes

De kerstboom hoeft alleen maar stil te staan en mooi te zijn. Hij heeft dus alle tijd om naar de kinderen te kijken. Wat zijn er veel verschillen!

Sommige kinderen zijn lang. Andere kinderen zijn kort. Sommige kinderen praten veel. Andere kinderen praten weinig. Sommige kinderen staan keurig rechtop. Anderen kinderen staan een beetje krom.

Het zijn net bomen, denkt de spar. Allemaal zijn ze verschillend.

Het grote zwarte ding aan de muur is inderdaad een soort televisie. Een digibord noemt de meester het. Hij laat er plaatjes op zien van een man en een vrouw die een baby krijgen. Ze heten Jozef en Maria. Ze kunnen geen onderdak vinden. De baby wordt geboren in een stalletje. Jezus noemen ze hem.

Na het verhaal mogen de kinderen eten en drinken uit hun rugzak pakken. Een meisje ziet dat haar rugzak leeg is. Terwijl alle kinderen alweer aan hun tafeltje zitten, blijft zij bij de kerstboom staan.

De spar legt een tak om de schouders van het meisje en drukt haar tegen zich aan. Zijn naalden prikken in haar wang. Het meisje huilt.

Gelukkig heeft de meester het snel in de gaten. 'Is je moeder vergeten om iets mee te geven?' vraagt hij.

Het meisje knikt. De meester geeft haar een doos met koekjes. 'Wil jij deze kerstkransjes in de boom hangen, Esmee? Alle kapotte koekjes mag je opeten!'

Esmee. Zo heet ze dus. De spar vindt het een mooie naam. Hij wiebelt met de tak waaraan ze een koekje wil ophangen. Het valt en breekt.

'Eet maar op,' zegt de meester.

Esmee glimlacht alweer.

Wat is het fijn om een kerstboom te zijn, denkt de spar.

5. Kerst op school

‘Jongens, vanmiddag vieren we kerst op school,’ zegt de meester. ‘We gaan voor jullie vaders en moeders het kerstspel spelen. Daarna gaan we lekker eten.’

Het kerstspel is een toneelstuk, ziet de spar. Het gaat over Jozef en Maria, net als in het verhaal dat de meester vertelde. Ze komen bij een stal. De spar speelt dat hij zomaar een boom is naast de stal. Hij doet heel goed zijn best. Iedereen kijkt naar hem. Wat is hij trots! Dit kan hij later aan de andere bomen vertellen!

Na het kerstspel worden alle tafels aan elkaar geschoven. De meester legt er mooie witte tafelkleden erop. Vaders en moeders brengen schalen vol lekkere hapjes naar binnen.

Esmee zit naast een jongetje dat Amin heet. De spar kent ondertussen alle namen van de kinderen. De moeder van Amin heeft Turkse zandkoekjes gebakken. Er zitten witte spikkels op, net als op de takken van de spar.

Esmee neemt een grote hap. Er vallen wat spikkels op haar handen. Ze likt ze eraf. ‘Mm, poedersuiker!’ zegt ze.

De kerstboom kijkt naar zijn takken. Zouden zijn spikkels ook lekker smaken?

Na de maaltijd worden alle spullen opgeruimd. Een paar kinderen halen de ballen en slingers uit de spar.

Waarom doen ze dat? De spar snapt het niet. Is kerst nu al voorbij?

‘Jongens! Wie wil de kerstboom mee naar huis?’ roept de meester.

Amin trekt aan zijn moeders arm. ‘Mama, mogen wij hem?’

De vrouw schudt haar hoofd. ‘Nee, papa wil geen boom in huis.’

De meester kijkt naar Esmee. ‘Hebben jullie al een boom?’

Esmee schudt haar hoofd. ‘Nee, meester.’

‘Vraag maar aan je vader of hij hem komt ophalen. De school is tot vijf uur open.’

Esmee knikt. Maar haar vader komt niet. De meester tilt de spar naar buiten. Daar staat hij dan.



6. In huis

De spar schrikt wakker. Een man pakt hem op. Hij sleurt hem door de straat.

Door het raam van een huis ziet hij een kerstboom. Die is prachtig versierd. De spar zwaait. Hij kan niet zien of de boom terugzwaait, want hij wordt alweer verder meegetrokken.

Bij een hoog gebouw gaan ze naar binnen. De spar wordt in een hokje gezet. De man drukt op een knop en het hokje gaat omhoog. Daarna tilt de man hem weer op. De spar wordt een woning ingedragen.

‘Papa! Je hebt hem gevonden! Hij was er nog!’ Het is de stem van Esmee! Blij spreidt de spar zijn takken.

‘Zet de boom maar voor de televisie,’ zegt een vrouw. ‘Die is toch stuk.’

Het is fris in de kamer. In de klas was het warm. Dat is vreemd.

Esmee gaat aan tafel zitten. Uit gekleurd papier knipt ze ballen en slingers. Ze hangt ze in de takken.

De spar voelt dat er nog een koekje hangt. Wanneer Esmee weer een zelfgemaakte kerstbal in zijn takken hangt, laat hij het vallen.

Esmee wil het kransje delen met haar vader en moeder.

‘Eet jij het maar op,’ zegt haar moeder. ‘Het spijt me dat er geen koekjes zijn. Ik weet niet eens wat we met kerst moeten eten.’

‘Maak je maar geen zorgen,’ zegt de man. ‘We bedenken wel wat.’



7. De gelukkigste kerstboom

Een paar dagen later komt Amin bij Esmee spelen. ‘Wat is het hier koud,’ zegt hij.

‘De verwarming staat laag,’ zegt Esmee. ‘Het geeft niet. Ik ben eraan gewend.’

Net als ik, denkt de spar. In het bos was het in de winter ook vaak koud. Esmee heeft een dikke trui aan. Amin mag een dikke trui van haar lenen.

Na het spelen gaat Amin naar huis.

Na een tijdje gaat de bel. Daar is Amin weer. Hij heeft zijn moeder meegenomen. ‘Komen jullie bij ons eten?’ vraagt de moeder van Amin. ‘Ik heb extra veel gekookt.’

‘Mag de boom ook mee?’ vraagt Esmee.

Amins moeder denkt even na. ‘Dat weet ik niet. Wij hebben nooit een kerstboom.’

Iedereen gaat weg en de spar blijft alleen achter. De spar is blij voor Esmee en haar ouders. Het is fijn dat ze bij Amin mogen eten.

De spar doet een dutje. Ineens schrikt hij wakker. De voordeur gaat open. Komen ze nu al terug? Nee, ze komen hem halen!

Weer wordt de spar in het bewegende hokje gezet. Hij wordt naar binnen gedragen. Al voordat hij hem ziet, herkent de spar de stem van Amin. ‘Papa, je hebt de boom gehaald! Mag het toch?’

‘Als je gasten hebt, moet je goed voor ze zorgen, Amin. We doen het voor hen. En de boom ziet er ook uit alsof hij wel wat gezelligheid kan gebruiken.’

De spar krijgt een mooie plek in de huiskamer. Deze keer is het warm.

De moeder van Amin zet schalen vol eten op tafel. De spar kijkt naar de gelukkige mensen in de kamer en luistert naar hun stemmen. Hij denkt aan de verhalen van de andere sparren. Hij is niet in een paleis terechtgekomen. Hij is niet versierd met zilveren of gouden ballen. Toch voelt hij zich de gelukkigste kerstboom op aarde.

Fijn kerstfeest!

Rian Visser

